22/02/2019

Ο κατάσκοπος των ΗΠΑ που έγινε ιερέας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η συγκλονιστική ιστορία του π. Αρη Μητράκου, που ήταν χρόνια πιλότος μαχητικών αεροσκαφών την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου και πλέον είναι παπάς στην Ενορία της Αγίας Τριάδος.

Τα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου αποτελούν μια ιστορική περίοδο πολύ δύσκολη για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Στη διάρκεια των σχεδόν τεσσάρων δεκαετιών που ακολούθησαν τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο δεν ήταν λίγες οι στιγμές κατά τις οποίες ένα ενδεχόμενο πυρηνικό ολοκαύτωμα ερχόταν συχνά στην επικαιρότητα, σκορπίζοντας τον φόβο της καταστροφής. Για τους νεότερους σημειώνουμε ότι με τον όρο «Ψυχρός Πόλεμος» έμεινε γνωστός στην Ιστορία ο ανταγωνισμός σε γεωπολιτικό, στρατιωτικό και οικονομικό επίπεδο ανάμεσα σε δύο κύρια μπλοκ χωρών, το Δυτικό Μπλοκ, με ηγέτιδα δύναμη τις ΗΠΑ, και το Ανατολικό Μπλοκ, με ηγέτιδα δύναμη την τότε ΕΣΣΔ.

Η ιστορική αυτή περίοδος διήρκεσε από το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου έως την πτώση της ΕΣΣΔ. Μέσα στα χρόνια αυτά χιλιάδες άνθρωποι -κάποιοι από αυτούς και Ελληνες- βρέθηκαν στα δίκτυα κατασκοπίας και αντικατασκοπίας των δύο μεγάλων δυνάμεων, ανάλογα με τα ιδεολογικά και πολιτικά πιστεύω τους. Μέσα σε αυτό το δύσκολο και εξαιρετικά ανταγωνιστικό γεωστρατηγικό πλαίσιο

γεννήθηκε και μεγάλωσε ο πρωταγωνιστής της παρακάτω ιστορίας, ο ιερέας σήμερα π. Αρης Μητράκος. Υπηρέτησε ως πιλότος των κατασκοπευτικών πολεμικών αεροσκαφών των ΗΠΑ σε δύσκολες περιοχές του πλανήτη, όπως η Μεσόγειος, και σε μια κρίσιμη φάση του Ψυχρού Πολέμου, όπου οι λεπτοί χειρισμοί έπαιζαν καταλυτικό ρόλο και ο κίνδυνος για τους ανθρώπους που υπηρετούσαν στις θέσεις αυτές ήταν διαρκής.

Τα τελευταία χρόνια ο π. Αρης Μητράκος έχει αφιερωθεί στη μελέτη της ανάπτυξης και της ανανέωσης της ενορίας του. Του αρέσει ιδιαίτερα να μαθαίνει ξένες γλώσσες, ενώ εδώ και πολλά χρόνια παρουσιάζει τη δεξιοτεχνία του και στην κιθάρα. Με την πρεσβυτέρα Βαλερί έχει δύο παιδιά. Ο άνθρωπος που κατασκόπευε με κίνδυνο της ζωής του πλοία και υποβρύχια των αντίπαλων δυνάμεων πήρε την απόφαση να γίνει ιερέας, χωρίς να έχει ειδική σχέση ή επαφή έως τα χρόνια της Ναυτικής Σχολής με την Εκκλησία.

Η ιστορία του είναι μοναδική και ιδιαίτερη. Η «Ορθόδοξη Αλήθεια» εντόπισε στο Σαν Φρανσίσκο της Καλιφόρνιας τον ορθόδοξο ιερέα, ο οποίος υπηρετεί από το 2008 στην Εκκλησία της Αγίας Τριάδος και πλέον αφιερώνει σχεδόν όλο τον χρόνο του στις υποθέσεις της ενορίας του. Ο π. Αρης είναι ακόμα μία ζωντανή απόδειξη ότι όσα μοιάζουν αδύνατα για εμάς μπορεί να γίνουν δυνατά από τον Θεό, καθώς άνθρωποι οι οποίοι προορίζονταν για κάποια άλλη σταδιοδρομία τελικά χειροτονήθηκαν ιερείς, προσφέροντας την ίδια την ύπαρξή τους στο θυσιαστήριο.

Ρωτήσαμε αρχικά τον π. Αρη Μητράκο για την ένταξή του στη συγκεκριμένη υπηρεσία του αμερικανικού στρατού. Ο π. Αρης μοιράστηκε μαζί μας κάποιες αναμνήσεις του από εκείνα τα χρόνια και τις δύσκολες αποστολές που είχε αναλάβει την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου, όταν κατασκόπευε τα σοβιετικά υποβρύχια στη Μεσόγειο.
Από την επικοινωνία μας γινόταν φανερό πως τα γεγονότα που έζησε τότε ήταν πολλά και ιδιαίτερα. Αλλωστε, όσα μας εκμυστηρεύτηκε αποδεικνύουν πως ο π. Αρης ήταν ένας άνθρωπος ο οποίος δεν φοβόταν τον κίνδυνο και ζούσε μαζί του κάθε στιγμή της στρατιωτικής θητείας του.

Οι επικίνδυνες αποστολές, οι περιπολίες στη Μεσόγειο και μια δολοφονία!

«Στην ηλικία των 17 κατατάχθηκα στη Ναυτική Ακαδημία των Ηνωμένων Πολιτειών. Αποφοίτησα το 1978 και εργάστηκα επτά χρόνια ως αξιωματικός. Ημουν πιλότος σε αεροσκάφη τα οποία παρακολουθούσαν υποβρύχια στην κεντρική και ανατολική Μεσόγειο. Θυμάμαι ότι το αεροπλάνο μου ήταν ένα P-3 Orion. Εδώ θέλω να σημειώσω κάτι για μια αποστολή από τις πολλές που ανέλαβα. Το κωδικό όνομα μιας από τις αποστολές που θυμάμαι πολύ έντονα ήταν Θαλάσσια

Περιπολία. Με άλλα λόγια, παρακολουθούσαμε υποβρύχια και φωτογραφίζαμε πλοία τα οποία ενδιέφεραν το ναυτικό των ΗΠΑ. Εκείνη την εποχή η προσοχή μας ήταν επικεντρωμένη στο σοβιετικό ναυτικό, αλλά και η στρατιωτική δύναμη της Λιβύης ήταν επίσης απειλή για εμάς» αναφέρει.
«Μάλιστα, μια ανάμνηση που ξεχωρίζω από εκείνα τα χρόνια ήταν όταν έπρεπε να προσγειώσω ένα αεροπλάνο με μπλοκαρισμένα πτερύγια στη μέση της νύχτας» θυμάται. «Επιστρέφαμε στη Σικελία έπειτα από περίπολο στην ανατολική Μεσόγειο και το σύνολο της περιοχής καλυπτόταν από ομίχλη». Επρεπε να χρησιμοποιήσουμε κάποια τεχνικά μέσα για να προσγειώσω το αεροπλάνο. Θυμάμαι πως ήμασταν στην ανατολική Μεσόγειο την ημέρα που δολοφονήθηκε ο πρόεδρος της Αιγύπτου Ανουάρ Σαντάτ. Ηταν δύσκολα τα πράγματα εκείνες τις ημέρες. Θυμάμαι καθαρά εκείνη την πολύ επικίνδυνη αποστολή, καθώς πετούσαμε με τα αεροπλάνα μόλις 200 πόδια πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας και για ώρες παρακολουθούσαμε τα σοβιετικά -και όχι μόνο- υποβρύχια. Η κατάσταση έγινε πολύ δύσκολη όταν οι Λίβυοι αποφάσισαν να στείλουν δύο Μινγκ να μας επιτεθούν, αλλά δύο αμερικανικά μαχητικά μάς έσωσαν την τελευταία στιγμή» λέει και συμπληρώνει: «Υπάρχουν και πολλές άλλες αναμνήσεις από εκείνα τα χρόνια. Δεν θα ήταν καθόλου υπερβολή αν έλεγα ότι κάθε ημέρα ήταν και μια καινούργια περιπέτεια».

«Το όνειρό μου είναι, πριν πεθάνω, να κηρύξω το Ευαγγέλιο σ’ όλο τον κόσμο»

Ο π. Αρης αναφέρθηκε στο πώς έγινε κληρικός και ήρθε σε πιο άμεση επαφή με την Ορθοδοξία. Οσα αναφέρει είναι αποκαλυπτικά. «Εκ των υστέρων, πιστεύω ότι ένας από τους λόγους που πήγα στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων ήταν ότι δεν ήξερα τι ακριβώς θα ήθελα να κάνω στη ζωή μου» αναφέρει και τονίζει: «Ενώ ήμουν εκεί, η ελληνική ορθόδοξη ενορία ήταν σε πολύ κοντινή απόσταση με τα πόδια. Είχα, επίσης, και πολλούς συμμαθητές μου στη σχολή οι οποίοι ήταν χριστιανοί ορθόδοξοι και μου έδωσαν ένα καλό παράδειγμα. Ενώ, λοιπόν, ήμουν αξιωματικός στο Πολεμικό Ναυτικό, συνέχισα να συμμετέχω με συνέπεια στη ζωή της Εκκλησίας. Υστερα από λίγο καιρό μού φάνηκε απολύτως φυσικό να εγκαταλείψω τελικά το ναυτικό και να πάω σε θεολογική σχολή. Αυτό και έκανα».

«Το πιο σημαντικό ερώτημα για μένα όμως είναι γιατί συνεχίζω να λειτουργώ ως ιερέας» προσθέτει. «Η απάντηση που δίνω είναι ότι, όταν κάποιος περνάει δεκαετίες ως ιερέας, οι καθημερινοί αυτοί αγώνες μάς βοηθούν, ίσως, να μάθουμε πως οι διδασκαλίες της Εκκλησίας είναι αληθινές. Δηλαδή, είναι ένας αγώνας που μας δείχνει όχι μόνο πώς να είμαστε οι άνθρωποι που πιστεύουν στον Χριστό, αλλά και να γινόμαστε οι άνθρωποι που γνωρίζουν τον Χριστό. Αυτό είναι και το πολύ δύσκολο. Πριν πεθάνω, θέλω να κηρύξω το Ευαγγέλιο (η ζωή εν Χριστώ και η ζωή της Εκκλησίας) σε όλο τον κόσμο. Αυτό είναι το όνειρό μου».

Ο π. Αρης μίλησε και για τη σχέση του με την Ελλάδα: «Δεν έχω κάποια επίσημη σχέση με την Ελλάδα, αλλά ο ελληνικός πολιτισμός είναι παρών κάθε ημέρα της ζωής μου. Είναι στην καθημερινότητά μου. Μιλάω ελληνικά καθημερινά. Αλλωστε, οι ελληνικοί χοροί αποτελούν εδώ ένα μεγάλο μέρος των προγραμμάτων για τη νεολαία μας. Διδάσκουμε, επίσης, στην ενορία ελληνικά σε ενήλικες και στη νεολαία. Πέρυσι, μάλιστα, συγκεντρώθηκαν χρήματα για να βοηθήσουμε όπως μπορούσαμε κι εμείς τον Σταθμό της Αγάπης στη Θεσσαλονίκη. Τα δικά μου παιδιά ταξιδεύουν στην Ελλάδα όσο το δυνατόν συχνότερα. Ακόμα και η νύφη μου, που συνεργάζεται με μια διδάκτορα της Αρχαίας Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Μεσογείου, αλλά και ο γιος μου ετοιμάζονται να επισκεφθούν την Ελλάδα για έρευνα. Οπότε με τον έναν ή τον άλλον τρόπο διατηρούνται πάντα κάποιες σχέσεις».

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στην ενορία όπου διακονεί και στις δραστηριότητές της. «Η ενορία μας είναι ακμάζουσα. Εχουμε μέσο όρο έναν νέο που εισέρχεται στην κοινότητα κάθε μήνα. Εχουμε, επίσης, ζωντανά προγράμματα για άτομα όλων των ηλικιών. Εχουμε και πολλά μέλη που δεν είναι ελληνικής καταγωγής, κάτι που πρέπει επίσης να τονίσω. Πολλοί άνθρωποι έρχονται στην εξομολόγηση και μεταλαμβάνουν. Εχουμε πολλές σημαντικές φιλανθρωπικές δραστηριότητες. Η ζωή της ενορίας είναι σε πολύ καλό επίπεδο. Αυτό που μου αρέσει στην ιεροσύνη είναι ότι καθημερινά είναι ξεχωριστή, κάτι πραγματικά απολαυστικό. Τις ημέρες που δεν έχω λειτουργία υποδέχομαι κόσμο στο γραφείο μου, που έρχεται να με δει για προσωπικά ζητήματα ή εξομολογήσεις. Αλλες φορές επισκέπτομαι ο ίδιος αρρώστους στο σπίτι τους ή στο νοσοκομείο, αλλά και ετοιμάζω το υλικό για κήρυγμα, εκπαιδευτικά προγράμματα και άλλες δραστηριότητες που οργανώνουμε» επισημαίνει.

«ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Ζητήσαμε, τέλος, από τον π. Αρη Μητράκο να στείλει το δικό του μήνυμα προς τους Ελληνες, οι οποίοι δοκιμάζονται τα τελευταία χρόνια από την οικονομική

κρίση. «Εμείς οι Ελληνες έχουμε πολλούς λόγους να είμαστε υπερήφανοι, αλλά πρέπει να θυμόμαστε ότι το μεγαλύτερο δώρο μας στην ανθρωπότητα ολόκληρη είναι η Ορθοδοξία» υπογραμμίζει και καταλήγει: «Η πληρέστερη έκφραση της αλήθειας είναι ο χριστιανισμός. Οταν αγκαλιάζουμε ταυτόχρονα την πίστη μας και τους αγώνες μας, θα μπορέσουμε να βρούμε τη δύναμη να επιβιώσουμε και μπορούμε να έχουμε μια ουσιαστική συνάντηση με τον ζωντανό Θεό. Η αληθινή ζωή σίγουρα δεν βρίσκεται σε πολιτικές συζητήσεις και αναλύσεις. Θα τη βρούμε όταν στεκόμαστε ενώπιον του Θεού με τον νου μας αλλά και την καρδιά μας».

από την εφημερίδα «Ορθόδοξη Αλήθεια»